

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1770/2015
23.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић, Слађане Накић-Момировић, Миломира Николића и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца Н.У. из С., чији је пуномоћник адвокат М.Ј. из У., против туженог Здравственог центра У., РЈ Дом здравља У., ради исплате разлике у заради, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3586/14 од 13.11.2014. године, у седници одржаној 23.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3586/14 од 13.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П1 353/13 од 03.07.2014. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати разлику између коефицијента 10,71 до коефицијента 13,57 за временски период од 01.04.2010. године до 01.04.2013. године у укупном износу од 264.086,23 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе од доспелости сваког до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 8.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3586/14 од 13.11.2014. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, указивањем на разлоге и услове за примену одредбе о посебној ревизији у смислу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за примену овог правног института, јер у конкретном случају не постоји потреба за

разматрањем правних питања од општег интереса, а ни потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, узимајући у обзир садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Побијане нижестепене пресуде садрже одлуке о тужбеном захтеву које су донете у складу са усаглашеном судском праксом. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије по општем правилу из члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према новелираној одредби члана 403. став 3. ЗПП, која право на изјављивање ревизије везује за прописани новчани лимит, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Парнични поступак покренут је 24.04.2013. године тужбом са захтевом за исплату разлике плате. Побијана другостепена пресуда донета је 13.11.2014. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 264.086,30 динара (2.185 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе).

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**